

[Niels Hølvæg Petersen]

Jeg ved ikke, om forslagsstillerne selv gør sig klart, hvilke politiske konsekvenser det kunne få for andre dele af dansk eksport. Hvis vi engagerede os voldsomt til fordel for den ene eller den anden part i konflikter, ville det jo i allerhøjeste grad kunne få storpolitiske konsekvenser, herunder også konsekvenser for andre dele af vores eksport. Troen på, at det vil være et industrielt storeventyr, hvis vi skulle give os til at producere våben, er så uendelig naiv, som den kan være.

Det grundlæggende i fremskridtspartiets holdning er altså, at alt, hvad der kan sælges, er af det gode, ligegyldigt hvad, og det realpolitiske synspunkt, der ligger til grund, er, at jo flere våben der er her i verden, jo større bliver også sikkerheden i verden. Et mere naivt synspunkt tror jeg ikke man kan opdri-ve. Jeg vil ikke sige, at det, som der står i bemærkningerne, er »hystadeforlorent«; jeg vil sige, det simpelt hen er indskrænket.

De erfaringer, vi har med vores deltagelse i internationalt våbensamarbejde, er jo i øvrigt af ret beskæmmende karakter. Jeg vil gerne minde om, at når det drejer sig f. eks. om produktion af F-16, har det udbytte, vi har fået, de kompensationsforretninger, Danmark har skullet have, jo langtfra stået mål med, hvad man havde stillet i udsigt.

Jeg vil derfor på mit partis vegne klart afvise dette forslag som et meget naivt og urealistisk forslag, og jeg skal da ikke undlade også at gøre opmærksom på, at vi selvfølgelig ønsker at forfølge det forslag, som var fremme i sidste samling, og som kan ventes genfremsat.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti er interesseret i en forbedring af våbenloven, men vi kan ikke støtte fremskridtspartiets forslag om at ophæve § 6 og som følge deraf foretage nogle konsekvensmæssige ændringer af § 1, som fremskridtspartiet antyder.

Fremskridtspartiet vil give fri eksportret af danskproduceret krigsmateriel, men det vil medføre, at man ikke kan vide, i hvis hænder dansk krigsmateriel havner. Det kan f. eks. have hos krigsførende nationer eller organisationer, som Danmark måske oven i købet ikke sympatiserer med. Det kan have hos lande, som er Danmarks potentielle mili-

tære modstandere. Det kan også have hos udenlandske terrorister.

Den nuværende § 6 i våbenloven udelukker ikke dansk våbeneksport, men indeholder en godkendelsesprocedure, idet våbeneksport kræver justitsministeriel eksporttilladelse. Så vidt jeg kan se, er problemet i endnu højere grad end selve formuleringen af § 6 den måde, § 6 af regeringerne administreres på, og det forstod jeg også af justitsministerens redegørelse.

Vi hylder ikke i kristeligt folkeparti en dobbeltmoral, der nok ønsker, at Danmark skal købe våben, men som vil forbyde dansk produktion og salg af våben. Vi ønsker en bedre balance mellem dansk våbenimport og dansk våbeneksport, men til forskel fra fremskridtspartiet mener vi, at en dansk våbeneksport må være underlagt visse begrænsninger, bl. a. visse sikkerhedsmæssige hensyn. Vi har i kristeligt folkeparti selv overvejet, hvordan sådanne ændringer af våbenloven skulle udformes, men disse overvejelser er ikke afsluttet.

Selv om vi ser nogle rigtige intentioner i fremskridtspartiets forslag, kan vi kort sagt ikke støtte forslaget i dets skikkelse med ophævelse af våbenlovens § 6.

Alice Hedegaard (DR):

Jeg skal nøjes med at kommentere nogle få af forslagsstillerens bemærkninger til lovforslaget. Her skriver man bl.a. om de nuværende bestemmelser fra 1934:

»Det er da muligt, at den dengang ikke blot tilgodeså det radikale regeringspartis...«
– et grimt ord –

»...propaganda mod våbenhandel, men tillige havde en vis fornuft i sig under 1930'ernes særlige forhold.«

Dertil vil jeg blot bemærke, at jeg uden at være hysterisk eller forloren mener, at det er en udmærket våbenlov, vi har, og retsforbundet har ingen ønsker om at ændre den på nuværende tidspunkt.

En af grundene hertil står for så vidt længere fremme i bemærkningerne. Man overvejer, om eksporten skulle begrænses til visse nationer, og herefter står der ordret at læse:

»Taler herom er imidlertid skinhelligt øjenblår. Som det internationale forretningsliv er organiseret nu om dage, har vi ingen